

(א) ע"ז טו, ג) עולה פי"ב ת"כ שם ספ"ז עיי"ש, (א) [לעיל כג, ה: טו, ד] פסחים מה. נודר לו: ת"כ שם פי"ב ה"ד, פי"ד ה"ד, (ט) עיין פסחים ע"ד, (ו) פ"ד ראה קלד.

הגהות הב"ח

(א) נבדא מאי קאמר הכי קאמר? טס י"ט סין: (ב) רש"י ד"ה ואין טעוין וכי נאכלין כחמורין ולמה לא יעשנו בדין דבין חמורין הסמיך: (א) ד"ה ופולטין וכי תפסל הסמיך ואמרי מ"ה ואם אין בהן גוין טעם אין קלילין: (ב) נותן.

שינויי נוסחאות

[א] דר"ט אמר ר' יצחק דאמר כ"ו כ"ל ועי' תוס' סוכה דף מז [ע"א ד"ה ליטן] [ב] כ"ב"ל נוסף הכי קאמר: [ג] ל"א ל"א וכן להלן כחמורין (ש"ס"ב). ועי' תוס': [ד] דג"ו לומר לך ומינת ש"מ לימא: [ה] כ"ב"ל נוסף או כתיב טתף שטף: [ו] מינת שבהן נמאך (ש"ס): [ז] הרקיק וכו' החתיכה וכו' ל"ל [בתי"ח] (ש"ס): [ח] קאמר חסורי מחסרה והכי קתני אם כ"ו ל"ל וכו' כדכ"ז (ג"ו). ועי' נלקוטין: [ט] מדיא נבעי (ש"ס): [י] דקניטין קדשים וחולין או קדשי כ"ו ל"ל (ש"ס): [יא] הוא דאלימא לבטולי קדשים כ"ו ל"ל (ש"ס): [יב] קלים דהר מינא הוא אימא לא מבטלי (כ"ב"ז): [יג] ל"ל שבע (ש"ס): [יד] שהן (כ"ב"ז): [טו] מינת ורובע לימא כתיב"ה וד"ו וכן: [טז] תמא היא הדר (ש"ס): [יז] לומר לך שמתמין זמן (ש"ס): [יח] באש וג"ו (ש"ס): [יט] מאי ומורק (כ"ב"ז): [כ] לרוים (ש"ס): [כא] הוא רובע לימא כתיב"ה למה לי כ"ו. ומינת תרתי לימא (בתי"ח ד"ד): [כב] ל"ל ואפילו נלפטיו: [כג] מל"ל נפסל: [כד] ואמרי' למקן יקדש להית' (ש"ס): [כה] רש"י ל"ל (ש"ס"ב): [כו] כ"ו ל"ל נלפטיו היה ג"ו שלמא כדש"י טס מנפסלי' וע"ש (באח"כ): [כז] מאי בריכה לאו זמן (כ"ב"ז) [לפנינו כסוכה גזירי' כמכוח כחוקן] [כח] שנעשה (ד"ב) דפי"ט (ש"ס): [כט] הדין ליעבדי כ"ו בשיל כ"ו מבישיל (באח"כ): [לאן] ל"ל דבשיל (ש"ס):

ליקוטים

הא כיצד בבתין לה עד זמן אבילה וכו'. פי' שאם יגעיל אותו בתוך זמן אבילה אין צריך מריקה ושטיפה כמו שפירשית לר' טרפון הואיל ויעדיין לא נאסר הגיעול. והכמים לא סבירא להו דר' טרפון משום דהיישיתן שמא לא יגיע הבישול היטני למקום הראשון. אי נמי כ"ו שלא יקל במריקה ושטיפה. (כאכ"ז ח"ב פ' (א) מאי קאמר. פי' אחרי שיש בהן בנותן טעם ונאכלין כחמורין לפנים מן הקלים ולכ"ו כהנהגה ראשונה. אמאי אין טעוין מריקה ושטיפה ואין פוסלין במגע. הכי קאמר אם יש בהן בנותן טעם הרי הקלים נאכלים כחמורין וטעוין מריקה ושטיפה ופוסלין במגע ואם אין בהן בנותן טעם אין הקלים נאכלין כחמורין ואין טעוין מריקה ושטיפה ואין פוסלין במגע. פירוש חסורין מיהסרא. (פסקי ר"ד)

האסכלא. גרדילי"י וזולין עליו ל"ז ט). ובגמ' דמסכת ע"ז [ע"ג]. פריך הא ליצון בעי: **גב' ופניו צבקר**. על כרחך צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון: **אין פיגול צרגל**. אם שחט ע"מ לאכול למחר אינו פיגול: **ואין נותר צרגל**. אם הותר צצר חטאת למחר אינו נותר דחד יומא

הוא לר"ט: **אלא זו צנצה**. לענין

מריקה ושטיפה לחודה ולא לענין פיגול ונותר ואי טעמיה מהאי קרא הוא אפילו לענין פיגול ונותר נמי: **נעשה גיעול לחצירו**. ממוך שהשלמים מציין צרגל אין בלוע שלה ה' נעשה נותר שהרי זמן שלמים לז' ימים וכי מבשל ביה שלמים האידנא הדר מבשל ביה שלמים למחר וזולע ה' משלמים שנשחטו צוים המתרת ופולט מה שבלע אתמול וזולע מן האחרונים נמלא שאינו צא ל ידי נותר ואם צא לנשל חטאת ה' זכיר לנשל אחריו שלמים צו חט' ופולט את החטאת וזולע את השלמים: **הא יליד**. כלומר למה להלן כחמורין לומר ה' שממתין [עד] ומן אכילה כו': **מידי דהוה אגיעולי עובדי כוכבים**. דחמין בעינן דכתיב (במדבר לא) כל דבר אשר יבא צאש ה':

א"כ. דתרווייהו חדא היא ומריקה לאו היינו הגעלה לכמוז קרא לשון שוה בשניהם: ה"ג **ומאי ה'** מורק ושוטף **ש"מ מריקה בחמין שטיפה צלזון: ורצי**. אמר לך מריקה כמריקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס לכך שניה בלשון שוה מבחין חוה מצפנים: **במתנ"י** הרי **קלים נאכלין כחמורין**. לפנים מן הקלעים ליום ב' ולינה: **ואין טעוין מריקה ושטיפה**. לסוף זמן אכילת חמורים אלא לסוף זמן אכילת קלים. ובגמ' פריך מאי קאמר הרי צה יש בנותן טעם ואמר הרי הקלין נאכלין כחמורין ט) **ואין פוסלין צמגע**. אם נפסלו הקלין ונגע בהן צצר ט

וזלע מהן אין נפסלין ט). ובגמ' מפרש לה: **רקיק**. פסול שהגיע ה' בצרקיך כשר וזלע ממנו: **גב' וטעוים** (ש"ס) **ושטיפה**. כדין החמורין: **ופוסלין צמגע**. אם היו החמורין פסולין והקלים כשרין נעשו הקלים כחמורין לפסול את הנוגעין בהן כדכתיב (ויקרא ו) כל אשר יגע בצשרה יקדש ואומר ב' לקמן להיות כמוהו שאם פסולה א) תפסל: (ואם לא הקלין כו') **ואין טעוין מריקה**. לקמיה פריך ליטעון מיהא כדין קלין לסוף זמן אכילתן: **ואין פוסלין צמגע**. אם היה החמור שנתבשל עם הקלין פסול הואיל ומועט ואין צו בנותן טעם בקלין לא נעשו הקלים כמוהו לפסול את הנוגעין בהן שהרי אף הם לא נפסלו ואידי דתנא רישא פוסלין נקט טיפא אין פוסלין: נהי **דקדשי קדשים לא צעו**. כלומר נהי דלא צעו מריקה לסוף זמן אכילת חמורין דהא מועטין וצטלי ניבעי מיהא משום קלים לסוף זמן אכילתן: **היינו דתנא או קדשי קדשים וקדשים קלים**. לאשמועינן דתסת' לן כרבי טעוין מריקה ושטיפה: **אלא לאציי**. דאמר מאי אין טעוין דקאמר כדין חמורין ה' תרתי למה לי הני מה לי הני:

דם חטאת פרק אחד עשר ובהים

צו.

השפורד והאסכלא מגעירין בחמין. אית דלא גרסי בחמין משום דבעי רצה למימר בסוף ע"ז (דף עו.) מאי הגעלה דקמני מריקה ושטיפה א"ל אציי מי דמי מריקה ושטיפה צלזון הגעלה בחמין ואי גרסינן צמסנה גופה בחמין היכי טעי רצה ונראה דשפיר גרסינן ליה וקסבר רצה מריקה בחמין והא דנקט רצה שטיפה אגב מריקה נקט ושטיפה לאו דוקא והכי קאמר מאי הגעלה בחמין דקאמר היינו מריקה דאציי צה לעיל דאיכא למ"ד בגמ' דמריקה בחמין:

ופנית בבקר. פי' צקוטרס על כרחין צקר של חול קאמר וקרי ליה צקר ראשון וקשה לנמא צי"ע וכגון שאהלו בתוך התמוס ואפי' תימא ה' לומר דבעי ראית פנים צוים ט' ראשון שמציא קרבנו מ"מ י"ל למחרתו שהוא חס"מ כל ז' מנא ליה ונראה לפרש דמשמע ליה כולוהו צקר אחד משום דכולוהו ז' תשלומין דראשון דחגיגה יש לה תשלומים כל ז' ומכאן קשה לנשון אחר ט' שפירש צקוטרס צפסמים בצרק מי שהיה טומא (דף עה:) גצי פסח ראשון טעוין לינה פסח שני אין טעוין לינה דראשון טעוין יוס אחד והכא לוינה דבעי לינה ז' וכן כסוכה בצרק לולב וערצה (דף עו.) דקמני כשס שצבעת ימי החג טעוין קרבן שיר וצרכה ולינה כך שמיי טעוין קרבן שיר וצרכה ולינה מאי ה' ללא זמן לא צרכת המזון ותפלה ה"ג מתבצרא דאי ס"ד זמן זמן כל ז' מי איכא משמע דקרבן ולינה ניהא ליה דהוה כל ז' ושמא י"ל דה"ה דהוה מנא למיפקר מלינה וליטעמיק ולשינויא דהתם אתי הכל שפיר דמשני דזמן כל ז' משכמת לה אי לא צריך ציומא קמא צריך צאיך יומי וכן נמי מלי למימר מלינה דעולת ראיה יש לה תשלומין כל ז' ויוס הצאת קרבנו טעוין לינה ולא יומר (הג"ה) והך דשמעתין נמי מעיקרא ס"ד דהוי כל ז' מטעמא דפרישית אכל לא קאי הכי ובספרי ו מוכח דלא הוי אלא יוס אחד דקמני אין לי אלא אלו מנין לרצות המנחות והעופות כו' ת"ל ופנית בצקר כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא כאלו משמע דלא היא ליינה אלא יוס אחד דומיא דשלמים של כל השנה וקשיא ל' אי לינה צרגל אינו רק וס' אי אמאי פסח שני אין טעוין לינה מי גרע ממציא עוף או מנחה צחול דטעוין לינה יוס אחד אכל אי רגל טעוין לינה ז' אתי שפיר דקמ"ל דפסח שני אין טעוין לינה רק יוס אחד. צרוך:

ממתין אהי כל זמן אבידה והדר עביד מריקה ושטיפה. אין לפרש דמריקה ושטיפה קודם שיעשה נותר כדי שלא יצואו קדשים לצית הפסול דהא משמע הכא דלאחר זמן אכילה עביד מריקה ושטיפה ומיהו יש ספריים דגרסי ממתין להו עד זמן אכילה ועוד יש שפירש דלא לרצי כרפון כל יוס ויוס נעשה גיעול לחצירו ואם קודם ששעשה ט' נותר עביד מריקה ושטיפה ה"ג י' ליעביד דכי צשיל ביה שלמים אתמול כשצא היום והחזק למריקה ושטיפה אי צשיל א' ביה שלמים דאיכא ט' צה שלמים דהאידנא קודם מריקה ושטיפה ליתסרו אלא ודאי לא חייב הכמוז עד אחר שנעשה נותר:

עין משפט ונר מצוה

נש א ב מיי' פרק ח מהלכות מעשה"ק הלכה י' ופ"ה מהל' תמן ומהל הלכה כג':
ב ג מיי' פ"ח מהל' מעשה"ק הלכה י':
ב א ד מיי' שם הלכה טו:
ב ב ה מיי' שם הלכה ח:
ו מיי' שם הלכה טו טו:
ב ג ז מיי' שם הלכה י':

תורה אור השלם

1. ובשלת ואבלת במקום אשר יבחר יקחנה אלהיך בו וקניתה בבקר והלכת לאהליך:
דברים טו, ז
2. וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה וברק וישוף במקום:
ויקרא ו, כא

3. כל זכר בהגיה יאכל אתה קדש קדשים הוא:
ויקרא ו, כב

4. כל אשר יגע בהשרה יקדש ואשר יזה מוקדה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש:
ויקרא ו, כ

מוסף רש"י

השפורד והאסכלא. שאלה סין צקר קודם. משום דכי אתי למחר היו נותר וכי הדר מבשל צצר קודם למחר פליט פסוד בניהו טעמא ונותר ציטור כרת הוא: נעשה גיעול לחבירו. שמבטלין סין ואיזי מפסיק להיות נותר עד שתחזור ופולטו מתבשיל אחר (ע"ז טו.) כל אשר יגע. כל אשר יגע בצשרה יקדש (ויקרא ו), צצר חולין או שלמים שזמן אכילתן מרובה מתמטת ונגע מתמטת, יקדש, דמתפסח להיות כמוהו: יבול אפילו שלא בלע. טנועת צה ממנה קאמר ממנא יקדש, מ"ל כו' (פסחים מה):

לעוי רש"י

גרדילי"י גרדילי"א. אסכלא.

שיטה מקובצת

בבתין לה זמן אבילה והדר עביד לה מריקה ושטיפה. גליון. כלומר דלאחר שעבר זמן אכילה ועשה נותר עביד לה מריקה ושטיפה. ע"כ מספר טן (ב"ש):
מאי קאמר. גליון. פי' דקמני הקלים נאכלים כחמורים והדי מני אין טעוין מריקה ושטיפה ואין פוסלים במגע. ומתדירין הכי קאמר אם יש צו בנותן טעם הרי הקלים וכו'. ע"כ מספר טן (ב"ש):